

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acésta ese tóta Marti sér'a,
— dar prenumeratiunile se priimescu
in tóte dílele.

Pretinlu pentru Ostrunguri'a: pre anu
8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pre unu tri-
lunii 2 fl. éra pentru Strai-
netate: pre anu 10 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu
5 fl. pre unu trilunii 2 fl. 50 cr. in v. a.
Unu exemplariu costa 15 cr.

Tóte sidieniele si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diriginte a diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrul 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. taceste timbrale.

„Ainak-Einek.“

— Tragodía drastica intr'unu singuru actu. —

Persónie:

„Dr. Faust“ — vrajitoriu germanuo,
„Othello“ — maurus venetianu.
„Romeo“ — unu june galantomu.
„Don Carlos“ — printiu spaniolu.
Peleskei Notárius — unu advocatru.
Thalia — patron'a balului teatrístiloru.
Schiller — unu némtiu einstitu, medicu.
Göthe — fratele acestuia, medicu.
Shakespeare — unu angleusiu, medicu.
Femei, barbati, angeri etc.

Intemplarea se petrece in dílele „candu“, in anti-
tiambr'a raiului.

Regisoru: I. V. membru alu societatii kisfaludiane;
conducatoriulu corului si alu joeniloru *Moldovány Gergely*. —

Scen'a I.

Othello, Romeo, Don Carlos, Thalia, Schiller, Shakespeare.

(Scen'a representéza o campă reslatita. La margini, in fundu, se vede o podgorie cu vii, mai incéce nisecé balti cu trestie, langa balti unu magariu, ce da semnu că vremile au să se schimbe, éra in apropierea magariului unu „zsirok kauász“ culcatu la pamentu, intre porci sei și fumandu din o pipa, ce-i ajunge la verfulu nasului. D'in cõce de magariu, porci și ungurul culcatu la pamentu este o gradina frumosă plina de salci, cuciute, scira, tulumi și piparca — verde. — In tóta gradin'a o singura pasare: una curcanu, carui'a i s'an scosu tóte penele din cõda și aripi. — Curcanul siede pe-o bute, ce amirós'a vinu. — D'in cõce de tóte aceste, in frunte, este una săra de tufariu de alunisul; se vede că s'an taiai multe bétie din elu. — — In mediulocu uno stejaru uscatu.)

Othello, Romeo, Don Carlos.

(Sunt culcati la umbr'a alunisului pe nisecé pei de calu. Toti trei gemu durerosu, fundu ei loviti de o grea bôla.)

Schiller, Shakespeare.

(Ingrigescu pre bolnavii culcati in umbra, și, in specialu, Schiller grigesce pre Don Carlos; Othello și Romeo sunt grigiti de catra Shakesper.)

Thalia.

(Se preambla in pasi repedi pe scena. Ea are ca imbracaminte pe capu o carpa rosia, legata cu tiortioiu din dereptu, — peste talia o carpa alba, legata din dereptu la elicuri, — josu — o rochia verde, cu pupi albi, lata, facandu o multime de cretiuri, dar' scurta, incatua abia acopere genunchii. — Picioarele sunt indecate intr'o pele de cordovanu, diumetate rosia, diumetate verde, éra la calcii cu pinteni de argintu albu. — Irritata.)

— Ast'a trebe să afle unu capetu! —

Totii eroii mi s'an inbolnavitu! — Othello a facutu o caleatoria la Pest'a: mi-a venit uolnavu a easa: — a capetatu colica; i s'a sclentită limb'a; urechile i s'an înflatu. — Romeo a cantat in Clusiu: totu asa mi-a sosit uacasa! — A capetatu pe langa acea si o bôla de gât. . . . Si acum'a să-mi vina Faust dela Aradu! — Omulu acest'a atatu de sim-titoriu! Sciu, că nici nu va puté să vina — Am trimis u pre mediculu Göthe, ca să-lu aducă. —

(In fundu apare unu coru de angeri si incepe să cante cunoscantul cantecu: „Hajra tyütyütyü! — Hajra tyütyütyü!“)

Grozavu! (Thalia — si astupă urechile si fugă de se ascunde intr'o parte.) — Acumu pricepu bôla eroiloru mei! —

Scen'a II.

Cei de mai susu, Faust, Göthe.

Göthe. (Aduce pre Faust pe bratice. — Cu ingrigire.) Nu! Nu desperă, iubitulu meu; — N'audi, că magariul insémna schimbarea vremiloru! ? — Tóte voru fi bine! —

Faust. (Abia resuia.) O! — ce grozava chinuitura! — Am meritatu eu ast'a! ? — (Dusu de cătră Göthe se culca langa cei-lalți bolnavi.)

Scen'a III.

Cei de mai susu, „Peleskei Notarius“, unu coru de femei, altu coru de barbati.

Pel. Not. (Intră jocându în serituri inarticulate.) Tyűh! haj! — az angyalát neki! — No! Ego — Nagy-Zajtai Zajtai — nobilis notarius loci! — magyar ember! — Csej maj frátye! — azt a dörgő-brugó-pörgő-pünkösdi fityláját neki! — No! (Câtră coruri.) Gergő barátom! terelje be azt a cselédséget. — Vinye! vinye! — nu face trabe mult — azt a terem-túró-terremtettét neki! — Aies stáj! — (Se pune în poziția „ală“ magyar nemes.)

G. Mold. (Arangăza corurile.) Me rogu, domnisore! — aici, — in drépt'a. — C — dur! — Aaaaa! — Eeeee! — Domniloru! poftiti in steng'a! D-moll. — Aaaa! — (Da semnă, ca corulu femeilor să incépe.)

Corulu femeiloru.

(Elu este compus din 25 domnișoare romane, alese de pe la Aradu, Clusiu, Orade, Satmariu și alte parti locuite de romani. Ele canta într-o aria ce se începe cu C-dur, și se sovîrșesc cu F-fis.)

A patak partján
Andalga angyala
Nagy bájjal arczán,
Magában, ábrándba
Hanyatlának hajai,
Bár valának bajai! —

Cum e bine adi in lume ?

Cum e bine adi in lume?
Cine óre mi-ar sci spune?
Sà fii omu en multa-avere?
Ori calicu — ee panea-si cere?
Séu sà fii omu invetiatu?
Ori unu prostu, bou incaltiatu?
Deputatu, ori chiar vladicu?
Oficialu, séu politie?
Sà te faci unu diaristu?
Si 'nea — plane — umoristu?
Sà díci, cà esci ardeleanu?
Ungureanu, ori banatianu?
Sà tieni legea cea unita?
Ori sà credi in neunita?
Sà fii june? Ne'nsoratu?
Ori eu cruce 'ngreunatu?

Eu adese 'n lungo seri
Me 'ncercam d'in resputeri,
Sà deslegu aste intrebari;
Dar' ori cátu me fragmentam,
Altu resultatu n'ajungeam;
Decătu, cà adi tóte 'n lume.
Sunt intórsse, sunt mintiune!

Caci déca esci omu avutu —
Mai alesu, déca 'ntrecutu,
N'ai avutu stramosi vestiti,
Fire-ar fostu cátu de cinstiti, —
Lumea dîce necurmatu:
„Totu, ce are, a furatul!“
Si de nu tractezi pe toti,

Tata tata tatara tatara — jai-jai;
Tata tata tatara tatara — jai-jai.

Ainak — Einek;
Tanak — Tenek! —

Alkalmatlanságkodáshatlanságaiakban — ben —
bam — bum — bim! — (Ex! — Finis).

Corulu barbatiloru.

(Compus din junii romani, culosi de pe la gimnasiele si academiale maghiare.)

Mert Elemér szeretettel emelte feléje szemének
Kékeletes kerekét és kebelének egét.
Erjede lelke reménnyel telve egész tetejéig;
Fellegezéstelenek lettenek élte percze(i).

Tettere tettere tettere tettere tettere tette;
Tettere tettere tettere tettere tettere tette,

Teremtetett,
Tereltetett:

Kellemetlenségedeshetlenségeikben — bam — bim
— bam — bum! (Ex! — Finis.)

(Cordin'a cade; Thali'a și bolnavii, d'impreuna eu medicii loru, o incarcă la fugă: curcanul sare de pe vasu să începe să secundeze; Peleskei Notarius bea o'nghititura din vinulu, ce-lu are aninata de gât; era corizantii remanu standu cu buzile îmflate.)

Ti dicu: ticulosu si hotiu!
Ér' de 'mparti tóte ce ai,
Toti te ridu in dosu, cà dai!

Si de cum-va esci calicu,
Toti te 'ne culpa, mare, micu,
Cà esci trandavu, vai de tine,
Nu esci demnu, sà fii in lume!

Déca esci omu en sciintia,
Si cu multa esperintia,
Lumea-ar vré, ca tu sà fii
Omu nesdravenu intre vii,
Si tu tóte sà le scii!
Ér de faci vre o gresiela
Toti dicu că: „n tine se 'nsiela!“

Déca esci unu necioplitu,
Te defaima multu, cumplitu,
Si toti se ferescu de tine,
Ca de focu si ca de spine!

De te-alegu ca deputatu, —
De batjocuri n'ai scapatu!
Cà, — de tieni cu partea drépta,
Te insulta stang'a tóta!
Si de nu faci ca Goz-man,
Pace-e sà te faci fispanu!
Ér' de tieni cu cei stangaci,
Domnu mare tu nu te faci!
De te tieni cu mare fala,
De partid'a natiunala,
Si pledezi pentru poporu,
Nu ca slug'a slugiloru,

Să scii, că ai nostri *frati*,
Te-oru incortelá p'in *Vatiu*!
De te faci unu renegatu —
Nu-e ca tine blastematu!

Déca sórtea te ridica,
Pan' la scaunu de vladica —
Sí grigesci de turm'a ta —
Vladici'a n'a durá;
Er' déca te vei supune
La toti iesuitii 'n lume,
Turm'a te va parasi,
Sí confratii te-oru urí!

O vina esplcatiune.

Unu tieranu romanu fù trasu la judecata, pentru că a omorit porcului vecinului seu.

„Sà-mi spui dar! — cum s'a petrecutu tóta tréb'a.” — ii grai judecatoriulu inchisitoru.

„Apoi asfia-e, — domnule! — candu te bate Ddieu sì-ti cade necasulu pe capu,” incepù romanulu exordiulu cuventarii sale.

Judecatoriulu sari trei graduri dela pamentu, perii și se redicara aricesce, mustetiele i se invrajbiră, éra fat'ia i se rosi pana la virfulu urechiloru: romanulu erá sà o patiesca, déca impregiurimea judecatoriului nu ar fi datu asigurare, că vorbele romanului au fostu dîse fara nici o rea vointia.

„Sà-mi spui, — boule! — cum a fostu, — cum aj omoritu porculu?” — dîse judecatoriulu stemperatu.

„Cacea vreau, domnule! — tienă-te Dumnedieu! — respunse romanulu. — „Apoi, sà vedi! — éc'asia a fostu: eu avému o furca de feru in mana; (facendu geste casí candu ar tienea furc'a 'n mana) porculu trecu pr'in gardu, intrà la mine 'n curte — de-adreptulu la laturariulu cu taritie, sì — hostopp drace! imbordà laturariulu (versà tint'a de pe mésa.) Eu — d'in cóce, cu furc'a 'n mana, me'ncaierai dupa porcu, — sì — casí candu domnulu ar' fi porculu, — topp! la elu in capu... .

Inchisitiunea se incheia.

TAND'A SÌ MAND'A

M. Eii bunu Tando, spune-mi: ce felu de omu este *Máday*?

T. Unu boeronu d'in Mandra mi-a spusu, ca „*Majda*” este unu domnu mare de la Banc'a-englesa numita: „Anglo-Banca,” sì este ruditu cu fratele ministeriului actualu ungurescu.

M. Nu me pricepi frate. — Io te-am intrebatu, că de ce relege este *Maida*?

T. Ti-oiu spune religiosule, că vedu, că tu d'in religiune sì confesiune vrei sà faci pétra scumpa sì capitalu politicu. — Dupa cum mi-a spusu totu boeronulu meu, *Maida* este unu judeu botezatu, care mai inainte a purtat numele „*Mendel*”.

M. Haha! Sciu acum'a, că multimea de jidani d'in Fagarasiu vá agitá pentru omulu loru, ca să reésa. —

De cunva te denumescu
Oficiantu de celu regesen,
Séu prin óre ear' misteriu,
Te 'nvita la ministeriu!
Toti de locu ti-gratuléza —
Dar' apoi te 'nvidiéza;
Ér' déca la cei, ce jori,
Li promiti de multe ori,
Cà vei fi mutu sì pitieu,—
Tu devii omu de nimicu!
Ér' de gura-ti vei cascá,
Mani te vor pensiomá,
Orí, póte, drumulu ti-oru dá. —

(Va urmá)

F. Kovachy

T. Fórte gresiesci. — Jidani d'in Fagarasiu i-au pusu condițiunea sine-qua-non, că numai atunci voru votá pentru apostatulu *Maida*, déca li va dovedi ad oculos, că este botezatu pe legea lui *Moise* judeulu!

M. Fui drace! ast'a nu am presupusu dela ortodoxii judei d'in Fagarasiu! —

De gelitu.

Ah grozavu, grozavu am risu,
Déra mai pre urma-am disu:
Ridu de-o gluma de nemicu
A damelor d'in *Fabricu*.

Sí-apoi incepui la plansu,
Cà-ci dupa cum m'am convinsu,
Mai bine-ar fi pentru ele
Sà me 'nbracu in doiul de gele.

Vasiesiu.

Aphorisme.

I.

Despre anim'a omului a filosofisá numai unu barbatu póte, a privi in se in ea numai femeea se pricepe.

II.

Ca sà poti fi popularu, trebuie sà afectezi că esci mai seracu de minte, decât intru adeveru esci.

III.

Sunt multi ómeni pe lume despre cari se póte dîce: Domnudieu i-a zidit, lasati-i sà se ingrasje.

Ce-si gandesce pop'a Lecu.

Pop'a Lecu asia-sì gandesce:
Flindu-cà acum e carnevalu,
Sub masca se potrivesce
Sì magariu 'n locu de calu.

Gustu deschilinitu.

Mam'a: De ce-ti place tie, Mariór'a maicei, osie tare de natantoculu cela de Nicilit'a?

Fet'a: Hi! hi! hi! pentru-cà e asiè de prostolanu! . . .

Corespondintia.

Stambul 20 Zilbidjé, 1289. — Cornulu de Auru (Constantinopole),
18 februaru, 1873.

Iubite „Gur'a-Satului“!

Candu avui placerea a-ti stringe man'a in Pest'a, ti-am promis cu-ti voi scrie d'in cetatea lui Bucuru. Mi tienu promisiunea — cu diferinti'a, cu-ti scriu d'in Cetatea lui Costandinu, seu mai bine alui Osmanu.

Mari si minunate lucruri se mai vedu pe malurile Bosforului! Dar' ce sa-ti spunu, — eu nu-mi potu explică unu lucru: sum in Turci'a, totu-si mi se pare ca sum in Unguri'a. Ori audiu meu e alterati, ori e o ilusioane optica, ori in adeveru esiste o Ungaria in Turci'a. Aici ca si in *) ministrii fura, dreptatea se vinde, libertatea se crucifica, mintiun'a domnesce suverana, — si singur'a diferintia este, ca aici avemu „barbari degenerati“, pe candu acolo sunt „barbari rebarbarisati“.

Intre turci si vecinii tei esiste o cumanatia de aproape. Acest'a o deducu nu numai d'in afinitatea limbei, ci si d'in identitatea caracterelor si asemenearea fisionomiei acestora duoi populi frati. Turcii sunt insolinti, feroci, presuntuosi si laudarosi. In unele privintie turcii sunt superiori fratilorloru loru unguri. Eca unu faptu. Dupa conceptulu legilor esite d'in fabric'a lui Pest'a, iubite frate, tu esci „cetatianu unguru de soiu romanu“. Pote voru fi unii cari se voru fi mandrindu cu acestu titlu; d'in parte-mi te potu asecuru, ca deca bunulu nostru parinte Traianu ar invie, si ar afla ca superbulu „civis romanus“ s'a metamorfisatu in acestu titlu insul-tatoriu, ar mori indata de rusine si de dorere!

In ast'a privintie turcii sunt mai crestini, mai tolerant, mai civilisati; ei permitu, ei numescu fia care poporu cu numele-i propriu, si aici nu vei afla „cetatieni (ori deca voesci in stilu monarchiu „suditi“) turci de soiu grecu ori bulgaru“.

Aici e imperati'a caniloru. In vieti'a mea nu am redinutu atati'a cani ca pe stradele Constantinopolului. Dar' ce sa vedi? Canii turcesci sunt civilisati; nu latra, nu musca. Adese-ori vediendu-me incunguratu de 20—50 de cani, mi dicu: „hei, deca canii unguresci“ ar fi civilisati ca cei turcesci, pr'in imperati'a unguresca s'ar potu romanulu preumbla in pace si fara bastonu, fara tema de a fi asaltat si muscatu.

De unde sa provina asta diferintia? Aci intr'o tiéra barbara si pagana canii sunt buni si de omenia, pe candu la alte locuri sunt turbati. Ras'a e totu aceea, pr'in urmare nu se poate derivu decat d'in doue cause: d'in influenti'a climei si d'in lasitatea omenilor.

Am intrebatu pre unu turcu: — in ce scola-si crescui ei canii? In scola bastonului mi respusse.. Avisu tie si la ai tei. In currendu ti voi scrie seu d'in capital'a tuturor romaniilor, seu dela frontier'a Persiei.

Intr'acea marele Allah clementulu si misericordiosulu (asi-a-lu numescu coranulu) sa fia cu tine!

Dr. I. C. Dragescu, m. p.

Proprietariu, editoriu si redactoru diriginte: Mircea B. Stanesco. — Girante respondentoriu si coreactore: Basiliu Petricu.

Avisu.

In caus'a tienerii unui ciclu de prelegeri populare se convoca o adunare a celor interesati de asta causa — pe Dumineca, in 9 Martiu 25 Fauru a. c. la institutulu clericalu, la II ore in. d. m.

Siedinti'a generale straordinaria a societatii de lect. „Petru Maior“, tienuta in 23 Fauru 1873, in care, pe basa statutelor intarite de parintiesculu guvernului, avu fericirea da se constitu.

Siedinti'a se deschide la 4 ore d. m.

Prezintele (face thinghi-linghi): Onor. adunare! Pre gratiosulu guvernului, dupa unu restempu de 10 ani, si-a trasu atentiu si asupra iubitilor si pre supusi-lor sei fili, — voiescu sa dicu: dupa unu deceniu a binevoitu sa ni intaresca statutele. Sum fericit a le predam onor. societati.

Totu pui de mame luci: Sa traiasca!!

Vili sfatosiu celu patitu. (Sarindu la mesa, cu mani cu petiere voia sa apuce tota penele, ca, intre membrii inscrisi, sa ocupe celu d'anteiu locu.) Apoi sa incepem inscrierile!

Presed. Me rogu! Mai antaiu sa se ceteasca statutele. (Se predau pentru ceteare.)

O vose: Domnilor si fratilor! Noi suntem romani, unu si d'in statute ne impedeaca a fi membrii acestei societati; nu convine cu sentiul si tienta nostra nationala de pone acum'a; guvernul voiesce a ne prinde balici; bagati sema in viitorul!

Vili sfatosiu celu patitu (reflecteaza): Onor. societ! Precumca, precumca, deca cari se voru inscrie; prin urmare vor fi inscrisi; mai departe, ce atinge precumca noi, cari vedem in viitorul, prin urmare nu ne potem instela.

Mihail Galileu: (Pune ochilarii pe nasu) Voiescu a face reflectari. Asa dice ore ce, dar totu-si nu dicu. (Pune diosu ochilarii.) Galileu, Galileu a disu: Eppur si muove. Asa este! noi suntem civi

Lesiu: Onor. societ! Noi suntem civi magiari illegalo interimalminte.

O vose: Onor. adunare! Tote, ce le-am spusu pone acum'a, sunt spuse d'in sinceritate, nu d'in ambitiune, neci egoismu.

Vicinu practiculu: Nu scimu nemicu neci de-o sinceritate. Noi suntem membrii societatii „Petru Maior“; sa fi multiamitu, c'ai capetatu gratia nostra — pentru cuventu.

In fine se constitu comitetulu, si se decise, ca sa se decida, ca ore sa se blameze cu o siedintia publica de inaugurare, ori ba.

Siedinti'a se inchide la 6 ore sera; era membrii se dusera la bere la „Corona“.

Dupa stenografu:

anu „român ajku magyarhonu polgár.“

D' in institutele de crescere pentru fetite.

Esercitii de di.

Tem'a I.

Epistola unei sabine catra mama-sa dupa rapirea de catra romani.

Tem'a II.

Cugetele unei fete tenere la vedere unui oficieru de usari.

etc.

Mutiamita Publica.

Prenumerosii — M. S. Dómine, Domni, corporatiuni si familii, precum si Dmii Preoti d'in locu si d'in provintia, era mai cu sema d'in Micalaca, ce, la ocazie repausarii iubitului meu taica, fara deosebire de religia si nationalitate, au manifestat crestinesc a si amicabil a condolintia catra mine si famili a mea, primesca pr'in asta sincera mea multiamita.

In numele meu si alu familiei:
Mircea B. Stanesco.